

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 24 юли 2006 година

за сключване от името на Европейската общност на Протокол срещу нелегалния трафик на мигранти по суша, вода и въздух, допълващ Конвенцията на Обединените нации срещу транснационалната организирана престъпност, отнасяща се към разпоредбите на Протокола, доколкото разпоредбите в настоящия протокол попадат в обсега на членове 179 и 181а от Договора за създаване на Европейската общност

(2006/616/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 179 и 181а във връзка с член 300, параграф 2, първа алинея и член 300, параграф 3, първа алинея от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като има предвид, че:

(1) Елементи от Протокола, които са в компетенциите на Общността, са договорени от Комисията с одобрението на Съвета, от името на Общността.

¹ Все още непубликувано в Официален вестник.

(2) Съветът е възложил на Комисията да договори присъединяването на Общността към съответните международните споразумения.

(3) Преговорите са приключили успешно и договореният документ е подписан от Общността на 12 декември 2000 г. в съответствие с Решение 2001/87/ЕО на Съвета от 8 декември 2000 г.².

(4) Някои от държавите-членки са страни по Протокола, докато в други държави-членки ратификационният процес все още продължава.

(5) Сключването на Конвенцията е одобрено от името на Общността с Решение 2004/579/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г.³, което е условие за Общността да стане страна по Протокола по силата на член 37, параграф 2 от Конвенцията.

(6) Другите условия, позволяващи на Общността да депозира документа за одобрение, предвидени в член 36, параграф 3 от Конвенцията и член 21, параграф 3 от Протокола, са изпълнени.

(7) Доколкото разпоредбите в Протокола попадат в обсега на членове 179 и 181а от Договора, сключването на Протокола следва да бъде одобрено от името на Общността.

(8) Доколкото разпоредбите на Протокола попадат в обсега на част III, дял IV от Договора, сключването на Протокола от името на Общността следва да бъде одобрено чрез отделно решение на Съвета⁴.

² ОВ L 30, 1.2.2001 г., стр. 44.

³ ОВ L 261, 6.8.2004 г., стр. 69.

⁴ ОВ L 262, 22.9.2006 г., стр. 34.

(9) Общността трябва, при депозиране на документа за одобрение, да представи също и декларация за обхвата на компетенциите на Общността по отношение на проблемите, управлявани от Протокола съгласно член 21, параграф 3 от Протокола за нелегалния трафик,

РЕШИ:

Член 1

Протоколът срещу нелегалния трафик на мигранти по суша, въздух и вода, в допълнение към Конвенцията на Обединените нации срещу транснационалната организирана престъпност, както е посочено в приложение I, се одобрява от името на Европейската общност.

Документът на Общността за официално потвърждение включва декларация за компетенциите съгласно член 21, параграф 3 от Протокола, чийто текст се съдържа в приложение II.

Член 2

Настоящото решение се прилага дотолкова, доколкото разпоредбите на Протокола попадат в обсега на членове 179 и 181а от Договора.

Член 3

Председателят на Съвета се оправомощава да посочи лицето, упълномощено да депозира документа за официално потвърждение с оглед обвързването на Общността.

Настоящото решение следва да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 24 юли 2006 година.

За Съвета:

Председател

K. RAJAMÄKI

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРОТОКОЛ

срещу нелегалния трафик на мигранти по суша, море и въздух, допълващ конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност

ПРЕАМБЮЛ

ДЪРЖАВИТЕ — СТРАНИ ПО НАСТОЯЩИЯ ПРОТОКОЛ,

КАТО ДЕКЛАРИРАТ, че ефективните действия за предотвратяване и борба срещу нелегалния трафик на мигранти по суша, море и въздух изискват широк международен подход, включително сътрудничество, обмен на информация и други подходящи мерки, включително социално-икономически мерки на национално, регионално и международно равнище,

КАТО ПРИПОМНЯТ Резолюция 54/212 от 22 декември 1999 г. на Общото събрание, в която събранието призовава държавите — страни по този протокол, и Организацията на обединените нации да засилят международното сътрудничество в областта на международната миграция и развитие, за да се обърне внимание на основните причини, породили миграцията, особено онези, свързани с бедността, и да максимизират изгодите от международната миграция за засегнатите лица и да насърчават, когато това е възможно, регионалните и подрегионалните механизми, за да продължи да се отделя нужното внимание на въпроса за миграцията и развитието,

УБЕДЕНИ в необходимостта от осигуряване на хуманно отношение към мигрантите и пълна защита на техните права,

КАТО ОТЧИТАТ факта, че въпреки дейностите, предприети по време на други международни форуми, няма универсален инструмент, който да обхваща всички аспекти на нелегалния трафик на мигранти и другите свързани с тази тема проблеми,

ЗАГРИЖЕНИ от същественото увеличение на действията на организирани престъпни групи в областта на нелегалния трафик на мигранти и други свързани престъпни дейности, изложени в този протокол, които нанасят огромни щети на засегнатите държави,

ЗАГРИЖЕНИ СЪЩО ТАКА, че контрабандният трафик на мигранти може да изложи на опасност живота и сигурността на засегнатите мигранти,

КАТО ПРИПОМНЯТ Резолюция 53/111 от 9 декември 1998 г. на Общото събрание, с която събранието взе решение да създаде отворена междуправителствена *ad hoc* комисия за целите на разработването на изчерпателна международна конвенция срещу транснационалната организирана престъпност, както и за обсъждане освен всичко друго на международен инструмент, обхващащ нелегалния трафик и транспортирането на мигранти, включително по море,

УБЕДЕНИ, че допълването на Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност с международен инструмент срещу контрабандния трафик на мигранти по суша, море и въздух ще бъде от полза за предотвратяването и борбата с това престъпление,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

I. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Отношение към Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност

1. Настоящият протокол допълва Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност. Той следва да се тълкува заедно с конвенцията.

2. Разпоредбите на конвенцията се прилагат *mutatis mutandis* спрямо настоящия протокол, освен ако в него не е предвидено друго.

3. Престъпленията, предвидени в съответствие с член 4 от настоящия протокол, се считат за престъпления, предвидени в съответствие с конвенцията.

Член 2

Цел

Целта на протокола е да се предотвратява и води борба срещу нелегалния трафик на мигранти, както и да се насърчава сътрудничеството между държавите — страни по настоящия протокол, за тази цел, като в същото време се защитават правата на мигранти, обект на нелегален трафик.

Член 3

Употреба на термини

За целите на протокола:

а) „нелегален трафик на мигранти“ е осигуряването на незаконно влизане на лице в някоя от държавите — страни по настоящия протокол, където това лице няма гражданство или постоянно пребиваване, с цел получаване, пряко или косвено, на финансови или други материални облаги;

б) „незаконно влизане“ е всяко преминаване на граница, без да се спазват необходимите изисквания за законно влизане в приемащата страна;

в) „фалшифициран пътнически документ или документ за самоличност“ е всеки пътнически документ или документ за самоличност:

i) който е фалшиво изработен или подправен по съществен начин от лице, различно от законово овластено лице или агенция за изготвяне или издаване на пътнически документи или документи за самоличност от името на дадена държава; или

ii) който е издаден по ненадлежен начин или е придобит чрез измама, подкуп, принуда или друг неправомерен начин; или

iii) който се използва от лице, различно от правомерния притежател на документа;

г) под „плавателен съд“ се разбира всеки един вид плавателен съд, включително траулер и хидроплан, който се използва или може да бъде използван като водно транспортно средство, с изключение на военен кораб, кораб на военноморските сили или друг плавателен съд, притежаван или под управлението на дадено правителство и използван към дадения момент единствено за правителствени нетърговски цели.

Член 4

Обхват на прилагането

Настоящият протокол се прилага, освен ако не е предвидено друго в него, по отношение на превенцията, разследването и преследването на престъпленията, регламентирани в съответствие с член 6 от настоящия протокол, когато тези престъпления са транснационални по своя характер и включват участието на организирана престъпна група, както и по отношение на защитата на правата на мигранти, обект на нелегален трафик.

Член 5

Наказателна отговорност на мигрантите

Мигрантите не се подлагат на наказателно преследване по силата на настоящия протокол поради факта, че са били обект на поведение, посочено в член 6 от настоящия протокол.

Член 6

Инкриминиране

1. Всяка от държавите — страни по настоящия протокол, приема законодателни и други мерки, които може да са необходими за инкриминирането на следните деяния, когато са извършени умишлено и с цел придобиване, пряко или непряко, на финансови или други материални облаги:

- a) нелегален трафик на мигранти;
- б) когато е извършено с цел подпомагане на нелегалния трафик на мигранти:
 - i) фалшифициране на пътнически документи или документи за самоличност;
 - ii) доставяне, осигуряване или притежаване на подобен документ;
- в) позволяване на лице, което не е гражданин или постоянно пребиваващ, да остане в засегнатата държава, без да са спазени необходимите изисквания за законно пребиваване в държавата чрез средствата, посочени в буква б) от настоящия параграф, или чрез други незаконни средства.

2. Всяка държава — страна по настоящия протокол, се задължава да приеме съответното законодателство или други мерки за третиране като правонарушение на следното поведение:

а) опит за извършване на правонарушение съгласно параграф 1 от настоящия член;

б) участие като съучастник в правонарушение, посочено в параграф 1, букви а), б), і) или в) от настоящия член и в съответствие с основните понятия на нейната правна система, участие като съучастник в правонарушение с съответствие с параграф 1, буква б), іі) от настоящия член;

в) организиране или подбуждане на други лица да извършат правонарушение, посочено в параграф 1 от настоящия член.

3. Всяка държава — страна по настоящия протокол, се задължава да приеме такива законодателни или други мерки, които да третира като отегчаващи вината обстоятелства при правонарушение, посочено в параграф 1, букви а), б), і) и в) от настоящия член и в съответствие с основните понятия на нейната правна система — обстоятелствата при правонарушенията по силата на параграф 2, букви б) и в) от настоящия член:

а) които застрашават или биха застрашили живота или безопасността на засегнатите мигранти; или

б) които водят до нечовешко или унизително третиране, включително и експлоатация на такива мигранти.

4. Настоящият протокол не препятства по никакъв начин държавите — страни по настоящия протокол да вземат мерки срещу лице, чието поведение представлява правонарушение по силата на тяхното вътрешно законодателство.

II. НЕЛЕГАЛЕН ТРАФИК НА МИГРАНТИ ПО МОРЕ

Член 7

Сътрудничество

Държавите — страни по настоящия протокол, се задължават да си сътрудничат в най-голяма степен за предотвратяване и противодействие на нелегалния трафик на мигранти по море в съответствие с международното морско право.

Член 8

Мерки срещу нелегалния трафик на мигранти по море

1. Всяка държава — страна по настоящия протокол, която има основателни причини да подозира, че плавателен съд, пътуващ под нейния флаг или претендиращ за национален или който няма националност, или който пътува под чужд флаг, или отказва да покаже флаг, действително е регистриран под националността на потърпевшата държава — страна по протокола, е замесен в нелегален трафик на мигранти по море, може да се обърне за съдействие към други страни участнички за забраняване на употребата на плавателния съд за тази цел. Държавите — страни по настоящия протокол, към които са се обърнали за съдействие, трябва да окажат такова в рамките на наличните средства, с които разполагат.

2. Всяка държава — страна по настоящия протокол, която има основателни причини да подозира, че плавателен съд, упражняващ свободата на корабоплаване в съответствие с международното право и пътуващ под флага или показващ отличителни знаци за регистрация на друга държава — страна по протокола, е замесен в нелегален трафик на мигранти по море, има право да уведоми за това страната, на която принадлежи флагът, да поиска потвърждение за регистрация и, в случай че такова бъде дадено, да поиска от страната, на която принадлежи флагът, да я упълномощи да предприеме съответните мерки по отношение на плавателния съд. Страната, на която принадлежи флагът, може, *inter alia*, да упълномощи страната, предявила иск:

а) да се качи на борда на плавателния съд;

б) да претърси плавателния съд; и

в) в случай че бъде открито доказателство, че плавателният съд е замесен в нелегален трафик на мигранти, да предприеме съответните мерки спрямо плавателния съд, лицата и товара, които се намират на борда, така както е упълномощена от страната, на която принадлежи флагът.

3. Всяка държава — страна по настоящия протокол, която е предприела каквито и да било мерки в съответствие с параграф 2 от настоящия член, информира незабавно страната, на която принадлежи флагът, за постигнатите резултати.

4. Всяка държава — страна по настоящия протокол отговоря в най-кратък срок на отправено от друга държава — страна по протокола, запитване, дали плавателният съд, който твърди, че е регистриран или пътува под флага на запитаната страна, има това право и да изиска пълномощията съгласно параграф 2 от настоящия член.

5. Държавата, на която принадлежи флагът, има право съгласно член 7 от настоящия протокол да предостави пълномощия при условия, съгласувани между нея и изискващата страна, включително условия, отнасящи се до съответните отговорности и степента, до която могат да се прилагат ефективни мерки. Всяка държава — страна по настоящия протокол, се задължава да не предприема каквито и да било други мерки, без да бъде изрично упълномощена от страната, на която принадлежи флагът, освен в случаите, в които това е наложително за предотвратяване на бъдеща опасност за живота на хората или последващи опасности от съответните двустранни или многостранни споразумения.

6. Всяка държава — страна по настоящия протокол, назначава орган или когато е необходимо, повече от един орган за получаване и отговор на молбите за съдействие, потвърждаване на регистрация или на правото на даден плавателен съд да пътува под съответните флагове и упълномощаване за прилагане на съответните мерки. Назначаването на подобен орган трябва да бъде оповестено чрез Генералния секретар до всички останали страни участнички в срок до един месец след назначението.

7. Държава — страна по настоящия протокол, която има основателни причини да подозира, че даден плавателен съд е замесен в нелегален трафик на мигранти и няма националност или може да се заключи, че няма националност, има право да

качи на борда свой представител, който да претърси този плавателен съд. При наличие на доказателство, което потвърждава това подозрение, тази държава — страна по протокола, се задължава да предприема подходящите мерки съгласно съответното вътрешно и международно законодателство.

Член 9

Гаранционни клаузи

1. В случаите, когато една държава — страна по настоящия протокол, предприеме мерки по отношение на плавателен съд в съответствие с член 8 от настоящия протокол, тази държава — страна по протокола, се задължава:

- а) да осигури безопасността и хуманното отношение към хората на борда;
- б) да има предвид, че не трябва да застрашава безопасността на плавателния съд или неговия товар;
- в) да има предвид, че не трябва да застрашава търговските и правните интереси на страната, на която принадлежи флагът, или на всяка една друга замесена страна;
- г) да гарантира чрез всички налични средства, че всяка една мярка, предприета по отношение на плавателния съд, не застрашава безопасността на околната среда.

2. Там, където се счете, че мерките, предприети по силата на член 8 от настоящия протокол, са несъстоятелни, трябва да се изплати обезщетение на плавателния съд за всяка нанесена загуба или щета, при положение че този плавателен съд не е извършил никакво действие, което да оправдава прилагането на тези мерки.

3. Всяка една мярка, предприета, приета или приложена по силата на настоящата глава, не трябва да се намесва или да нарушава:

а) правата, задълженията и упражняването на юрисдикция от страна на крайбрежните страни по силата на международното морско право; и

б) правото на страната, на която принадлежи флагът, да упражнява юрисдикция и контрол по отношение на административните, техническите и социалните мерки, отнасящи се до плавателния съд.

4. Всяка мярка, предприета в морски води по силата на настоящата глава, се извършва единствено от военни самолети или флотилия или от други ясно обозначени или с отличителни черти кораби или самолети, които служат на правителството и са упълномощени да извършват подобни действия.

III. ПРЕВЕНЦИЯ, СЪТРУДНИЧЕСТВО И ДРУГИ МЕРКИ

Член 10

Информация

1. Без да се засягат членове 27 и 28 от конвенцията, държавите — страни по настоящия протокол, по-конкретно онези, които имат общи граници или са разположени на маршрути, по които се осъществява нелегален трафик на мигранти, се задължават с оглед постигане на целите на протокола и в съответствие със своето вътрешно законодателство и административни системи да обменят съответната информация по следните въпроси:

а) изходящ и входящ пункт, както и маршрути, превозвачи и транспортни средства, за които е известно или се подозира, че се използват от престъпни организации, замесени в дейностите, описани в член 6 от настоящия протокол;

б) идентификация и методи на действие на организациите или престъпните асоциации, за които е известно или се подозира, че са замесени в дейностите, предвидени в член 6 от настоящия протокол;

в) автентичност и изправност на пътническите документи, издадени от всяка държава — страна по настоящия протокол, както и информация относно кражба или свързана злоупотреба с непопълнени пътнически документи или документи за самоличност;

г) мерки и методи за укриване и транспортиране на хора, незаконно подправяне, копиране, придобиване или друг вид злоупотреба с пътнически документи или документи за самоличност, използвани срещу нелегалния трафик на мигранти, и начини за тяхното разкриване;

д) законова политика, процедури и мерки за предотвратяване, борба и премахване на дейностите, предвидени в член 6 от настоящия протокол; и

е) научна или техническа информация, необходима за прилагане на закона и за улеснение на взаимната възможност да се предотврати, разкрива и разследва поведението, посочено в член 6 от настоящия протокол, и да бъдат подведени под отговорност замесените лица.

2. Държава — страна по настоящия протокол, която е получила информация, се задължава да спазва всяка молба на страната, която е предала информацията, поставяща ограничения за ползването на тази информация.

Член 11

Гранични мерки

1. Без да се засягат международните ангажименти във връзка със свободното движение на хора, държавите — страни по настоящия протокол, се задължават да засилят, доколкото е възможно, граничния контрол, който е необходим за предотвратяване и разкриване на нелегалния трафик на мигранти.

2. Всяка държава — страна по настоящия протокол, се задължава да приеме законодателни и други подходящи мерки за предотвратяване, доколкото е възможно, на използването на транспортни средства от търговски превозвачи за извършване на престъпленията, предвидени съгласно член 6, параграф 1, буква а) от настоящия протокол.

3. Там, където това е уместно, и без да се нарушават приложимите международни конвенции, тези мерки трябва да поставят задължително условие към търговските превозвачи, включително транспортна компания или собственик или управител на други средства за транспорт, да проверят дали всички пътници притежават необходимите пътнически документи за влизане в приемашата страна.

4. Държавите — страни по настоящия протокол, се задължават да приемат всички необходими мерки в съответствие със своето местно законодателство в уверение на това, че при нарушение на задълженията, посочени в параграф 3 от настоящия член, ще бъдат предприети съответните санкции.

5. Всяка държава — страна по протокола, се задължава да обмисли предприемането на мерки, които позволяват в съответствие с нейното вътрешно законодателство

отказ за влизане или отнемане на визи на лица, за които се предполага, че са замесени в извършването на престъпленията съгласно настоящия протокол.

6. Без да се нарушава член 27 от Конвенцията, държавите — страни по настоящия протокол се задължават да обмислят засилването на сътрудничество между органите за граничен контрол, както и създаването и поддържането на преки канали за общуване.

Член 12

Защита и контрол на документите

Всяка държава — страна по настоящия протокол, се задължава да предприеме необходимите мерки и в съответствие с наличните средства:

а) да гарантира, че пътническите документи или документите за самоличност, издавани от нея, притежават такива качества, които не позволяват лесната им злоупотреба или незаконно нанасяне на промени, копиране, фалшифициране или издаване; и

б) да гарантира целостта и защитата на пътническите документи или документите за самоличност, издадени от или от страна на държавите — страни по настоящия протокол, и да предотвратят незаконните им изработка, издаване и употреба.

Член 13

Легитимност и валидност на документите

Държавите — страни по настоящия протокол, се задължават при отправено запитване от други страни участнички и в съответствие с местното законодателство на отправящата запитване държава — страна по настоящия протокол, своевременно да удостоверят легитимността и автентичността на пътническите документи или документите за самоличност, издадени или претендиращи да бъдат издадени от името на питащата държава — страна по протокола, и за които съществува подозрение, че се използват за поведението, посочено в член 6 от настоящия протокол.

Член 14

Обучение и техническо сътрудничество

1. Държавите — страни по настоящия протокол, се задължават да осигурят или да засилят специализираното обучение за длъжностни лица, работещи в областта на миграцията и свързани с нея области, за предотвратяване на поведението, посочено в член 6 от настоящия протокол, и за хуманното третиране на нелегалните мигранти, които са били обект на такова поведение, при зачитане на техните права, изложени в настоящия протокол.

2. Държавите — страни по настоящия протокол, трябва да си сътрудничат и при необходимост да работят с компетентните международни организации, неправителствени организации и други заинтересовани организации и елементите на гражданското общество, за да осигурят необходимото обучение на служители на своята територия за предотвратяване, борба и премахване на поведението, посочено в член 6 от настоящия протокол, и защита на правата на мигрантите, които са били обект на такова поведение. Това обучение трябва да включва:

- а) подобряване на защитата и качеството на пътническите документи;
- б) разпознаване и разкриване на фалшифицирани пътнически или документи за самоличност;
- в) събиране на разузнавателни сведения, в частност свързани с идентификацията на организации или престъпни групи, за които е известно или за които има подозрения, че са замесени в нелегалния трафик на мигранти, методите за транспортиране на нелегалните мигранти, злоупотребата с пътнически или документи за самоличност и методи за укриване при нелегалния трафик на мигранти;
- г) подобряване на процедурите за разкриване на лицата, обект на нелегален трафик, на отправни и входни пунктове; и
- д) хуманно отношение и защита на правата, така както е изложено в настоящият протокол.

3. Държавите — страни по протокола, които разполагат с нужния опит, трябва да обсъдят възможността за предоставяне на техническа помощ на страните, които често биват използвани като изходни или транзитни пунктове на нелегалния трафик на мигранти. Държавите — страни по настоящия протокол, се задължават да полагат максимални усилия за осигуряване на необходимите ресурси, като превозни средства, компютърни системи и четци за документи, за целите на борбата срещу нелегалния трафик на мигранти.

Член 15

Други превантивни мерки

1. Всяка държава — страна по настоящия протокол, се задължава да предприема необходимите мерки за гарантиране или засилване на ефекта от информационни програми за увеличаване на информираността сред обществото относно факта, че поведението, посочено в член 6 от настоящия протокол, представлява престъпно деяние, извършвано често от престъпни групи с цел печалба, и че то излага на сериозни рискове засегнатите мигранти.
2. В съответствие с член 31 от Конвенцията държавите — страни по протокола, се задължават да си сътрудничат в областта на публичната информация за целите на предотвратяване превръщането на потенциалните мигранти в жертва на организирани престъпни групи.
3. Всяка държава — страна по настоящия протокол, се задължава да насърчава или укрепва, когато това е уместно, програми за развитие на национално, регионално и международно равнище, като отчита социално-икономическите реалности на миграцията и като обръща специално внимание на икономически и социално изостаналите райони, за да се бори по този начин срещу социално-икономическите първопричини, като бедност и изостаналост, довели до нелегалния трафик на мигранти.

Член 16

Мерки за защита на мигрантите

1. При прилагането на настоящия протокол всяка държава — страна по протокола, се задължава да приема съгласно своите задължения по международното право всички подходящи мерки, включително законодателни, ако е необходимо, за запазване и защита на правата на лицата, които са били обект на поведение, посочено в член 6 от протокола, така както е договорено съгласно приложимото международно право, по-конкретно правото на живот и правото на човека да не бъде измъчван или подлаган на друг вид проява на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание.
2. Всяка държава — страна по настоящия протокол, се задължава да предприеме съответните мерки за осигуряване на ефективна защита на мигрантите срещу прояви на насилие спрямо тях, независимо дали то е причинено от лица или групи,

заради това, че те са били обект на поведение, посочено в член 6 от настоящия протокол.

3. Всяка държава — страна по настоящия протокол, се задължава да осигури адекватна помощ на мигрантите, чийто живот или безопасност са застрашени в резултат на това, че са били обект на поведение, посочено в член 6 от настоящия протокол.

4. В процеса на прилагане на разпоредбите на този член държавите — страни по настоящия протокол, се задължават да отчитат специалните потребности на жените и децата.

5. В случай на арест на лице, което е било обект на поведение, посочено в член 6 от настоящия протокол, всяка държава — страна по протокола, трябва да спазва задълженията си по Виенската конвенция за консулските отношения⁵, когато тя е приложима, включително задължението да се информира незабавно засегнатото лице за разпоредбите относно уведомяването и общуването с консулските служители.

Член 17

Споразумения и договорености

Държавите — страни по настоящия протокол, се задължават да вземат предвид подписването на двустранните или регионалните споразумения или оперативните договорености или разбирателства, които целят:

- а) да въведат най-подходящите и ефективни мерки за предотвратяване и борба с деянията, предвидени в член 6 от настоящия протокол; или
- б) да засилят съответствието между самите разпоредби на настоящия протокол.

Член 18

Връщане на нелегалните мигранти

⁵ ООН, серия „Договори“, том 596, номера 8638—8640.

1. Всяка държава — страна по настоящия протокол, се съгласява да улесни и приеме без неправомерно или необосновано забавяне върнато лице, което е било предмет на поведение, посочено в член 6 от настоящия протокол, и което е неин гражданин или има право на постоянно местопребиваване на нейната територия към момента на връщането.
2. Всяка държава — страна по настоящия протокол, се задължава да обсъди възможността за улесняване и приемане на върнато лице, което е било предмет на поведение, посочено в член 6 от настоящия протокол, и което е имало право на постоянно пребиваване на нейната територия по времето на влизане в приемащата страна в съответствие с нейното местно законодателство.
3. По молба на приемащата държава — страна по протокола, държавите — страни по настоящия протокол, се задължават без неправомерно или необосновано забавяне да удостоверят дали дадено лице, което е било предмет на поведение, посочено в член 6 от настоящия протокол, е неин гражданин или има право на постоянно местопребиваване на нейна територия.
4. За да се улесни връщането на лице, което е било предмет на поведение, посочено в член 6 от настоящия протокол, и което не разполага със съответните документи, държавата - страна по настоящия протокол, чийто гражданин е лицето или на чиято територия това лице има право на постоянно местопребиваване, се съгласява да издаде по молба на приемащата държава — страна по настоящия протокол, такива пътнически документи или други необходими документи, които да позволят на лицето да пътува и да влезе обратно на нейна територия.
5. Всяка държава — страна по настоящия протокол, която участва във връщането на лице, което е било обект на поведение, посочено в член 6 от настоящия протокол, предприема всички необходими мерки за осъществяване на връщането при надлежно отчитане на безопасността и достойнството на лицето.
6. Държавите — страни по настоящия протокол, могат да си сътрудничат със съответните международни организации за прилагането на настоящия член.
7. Настоящият член не засяга което и да е право, предоставено на лицата, които са били обект на поведение, посочено в член 6 от настоящия протокол, по силата на вътрешното законодателство на приемащата държава — страна по протокола.
8. Настоящият член не засяга поетите задължения по силата на който и да било друг приложим договор, двустранно, многостранно или всяко друго приложимо оперативное споразумение, което регламентира, изцяло или отчасти, връщането на лица, които са били обект на поведение, посочено в член 6 от настоящия протокол.

IV. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 19

Клауза за резерва

1. Нито една от разпоредбите на настоящия протокол не засяга другите права, задължения и отговорности на държавите и лицата, произтичащи от международното право, включително международното хуманитарно законодателство и международното законодателство за защита на човешките права, и в частност, където това е приложимо, Конвенцията от 1951 г. и Протоколът от 1967 г. за статута на бежанците и принципа на неотблъскване, установен в тези актове.
2. Мерките, предвидени в настоящия протокол, следва да се тълкуват и прилагат по начин, който не дискриминира лица поради това, че са били обект на поведение, посочено в член 6 от настоящия протокол. Тълкуването и прилагането на тези мерки следва да бъде в съответствие с международно признати принципи за недискриминация.

Член 20

Разрешаване на спорове

1. Държавите — страни по настоящия протокол, се задължават да полагат усилия да разрешат споровете, произтичащи от тълкуването или прилагането на протокола, чрез преговори.
2. Всеки спор между две или повече държави — страни по настоящия протокол, произтичащ от тълкуването или прилагането на настоящия протокол, който не може да бъде разрешен чрез преговори в разумен срок от време, се отнася до арбитраж по молба на засегнатите държави — страни по настоящия протокол. В случай че в срок до шест месеца от датата на молба за арбитраж тези държави — страни по настоящия протокол не могат да постигнат съгласие за избора на арбитражен орган, всяка една от тези държави — страни по настоящия протокол има право да отнесе спора до Международния съд след отправяне на молба съгласно статута на този съд.
3. Всяка държава — страна по настоящия протокол, има право при подписване, ратифициране, приемане, одобряване на или присъединяване към настоящия протокол да заяви, че не се счита обвързана с разпоредбите на параграф 2 от настоящия член. Останалите държави — страни по настоящия протокол не са

обвързани с параграф 2 от настоящия член спрямо всяка държава — страна по настоящия протокол, която е направила такава резерва.

4. Всяка държава — страна по настоящия протокол, която е направила резерва в съответствие с параграф 3 от настоящия член, може по всяко време да оттегли тази резерва с нотифициране на Генералния секретар на Обединените нации.

Член 21

Подписване, ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване

1. Настоящият протокол е отворен за всички държави за подписване от 12 до 15 декември 2000 г. в Палермо, Италия, и след това в централата на Обединените нации в Ню Йорк до 12 декември 2002 г.

2. Настоящият протокол е отворен също за подписване от регионалните организации за икономическа интеграция, при условие че поне една страна — членка на подобни организации, вече е подписала настоящия протокол в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

3. Настоящият подлежи на ратифициране, приемане или одобрение. Документите за ратифициране, приемане или одобрение се депозират при Генералния секретар на Обединените нации. Регионалните организации за икономическа интеграция могат също да депозират своите документи за ратифициране, приемане или одобрение, при условие че поне една страна — членка в тези организации, е направила това. В документа за ратифициране, приемане или одобрение тези организации се задължават да декларират обхвата на своите компетенции по отношение на въпросите, учредени чрез настоящия протокол. Подобни организации се задължават също да информират депозитара при промяна на степента на техните компетенции.

4. Протоколът е отворен за присъединяване на всяка държава или регионална организация за икономическа интеграция, в която поне една страна членка участва като страна в протокола. Документите за присъединяване се депозират в Генералния секретар на Обединените нации. По време на своето присъединяване регионалните организации за икономическа интеграция декларират обхвата на своите компетенции по отношение на въпросите, уредени в настоящия протокол. Тези организации информират депозитара също при всяка съответна промяна в обхвата на техните компетенции.

Член 22

Влизане в сила

1. Настоящият протокол влиза в сила на 90-ия ден след датата на депозиране на 40-ия документ за неговото ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване, но не може да влезе в сила преди влизането в сила на Конвенцията. За целите на настоящия параграф всеки документ, депозиран от регионална организация за икономическа интеграция, не следва да бъде считан като допълнителен към документите, депозирани от страни — членки на подобна организация.

2. Спрямо всяка страна или регионална организация за икономическа интеграция, която е ратифицирала, приела, одобрила или се е присъединила към настоящия протокол след депозирането на 40-ия документ за подобно действие, настоящият протокол влиза в сила на 30-ия ден след датата на депозиране на съответния документ от тази страна или организация или от датата, на която настоящият протокол влиза в сила съгласно параграф 1 от настоящия член, независимо кога е това.

Член 23

Изменение

1. След изтичане на 5 години от влизането в сила на настоящия протокол всяка държава — страна по настоящия протокол, има право да предложи изменения и да ги депозира при Генералния секретар на Обединените нации, който от своя страна ще предаде така предложените изменения на държавите — страни по настоящия протокол, и на Конференцията на страните по конвенцията за обсъждане и вземане на решение. Заседанието на държавите, присъединили се към конвенцията по време на Конференцията на държавите, ще положи максимални усилия за постигане на консенсус по всяко едно предложение. При условие че са положени максимални усилия за постигане на консенсус и такъв не е постигнат, за приемането на това предложение се изисква като краен вариант наличие на $\frac{2}{3}$ мнозинство от гласовете на присъстващите страни по настоящия протокол, които са гласували на заседанието на Конференцията на държавите, присъединили се към конвенцията.

2. Регионалните организации за икономическа интеграция в рамките на техните компетенции упражняват правото си на глас по силата на настоящия член, като имат брой гласове, равен на броя на държавите — техни членки и страни по настоящия протокол. Подобни организации нямат право да упражняват своя глас, при положение че държавите — страни по настоящия протокол, вече са гласували, и обратно.

3. Изменение, прието в съответствие с параграф 1 от настоящия член, подлежи на ратифициране, приемане или одобрение от държавите — страни по настоящия протокол.

4. Изменение, прието в съответствие с параграф 1 от настоящия член, влиза в сила по отношение на всяка държава — страна по настоящия протокол, 90 дни след датата на депозиране на документа за ратифициране, приемане или одобрение на това изменение при Генералния секретар на Обединените нации.

5. При влизане в сила на изменение то е задължително за тези държави - страни по настоящия протокол, които са изразили своето съгласие да бъдат обвързани от него. Останалите държави - страни по настоящия протокол продължават да бъдат обвързани от разпоредбите на настоящия протокол и от всички по-ранни изменения, които са ратифицирали, приели или одобрили.

Член 24

Денонсиране

1. Всяка държава — страна по настоящия протокол, може да денонсира настоящия протокол с писмено нотифициране на Генералния секретар на Обединените нации. Денонсирането влиза в сила една година след датата на получаване на нотификацията от Генералния секретар.

2. Всяка регионална организация за икономическа интеграция престава да бъде страна по настоящия протокол в момента, в който всяка от неговите страни членки е денонсирала протокола.

Член 25

Депозитар и езици

1. Генералният секретар на Обединените нации се определя за депозитар на настоящия протокол.

2. Оригиналът на настоящия протокол е съставен на няколко езика — на арабски, китайски, английски, френски, руски и испански език, всеки от които е еднакво автентичен, и се депозира при Генералния секретар на Обединените нации.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните представители, надлежно упълномощени от съответните държави за тази цел, подписаха настоящия протокол.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Декларация относно компетенциите на Европейската общност по проблемите, уредени с Протокола срещу нелегалния трафик на мигранти по суша, вода и въздух, в допълнение на Конвенцията на Обединените нации срещу транснационалната организирана престъпност

В член 21, параграф 3 от Протокола се предвижда документът за присъединяване на регионалните организации за икономическа интеграция да съдържа декларация, определяща проблематиката, уредена с настоящия протокол, по която на организацията са били прехвърлени компетенции от нейните държави-членки, които са страни по настоящия протокол.

Протоколът срещу нелегалния трафик на мигранти по суша, въздух и вода се прилага в съответствие с прехвърлените на Европейската общност компетенции към територии, за които Договорът за създаване на Европейската общност е приложим, и съгласно условията, залегнали в посочения Договор, по-специално член 299 от него, както и на приложените към него протоколи.

Декларацията не е в противоречие с позицията на Обединеното кралство и Ирландия, изразена в Протокола за интегриране на достиженията на правото от Шенген в рамките на Европейския съюз и в Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложени към Договора за създаване на Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност.

Декларацията също не е в противоречие с изразената позиция на Дания в Протокола за позицията на Дания, приложени към Договора за създаване на Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност.

В съответствие с член 299 настоящата декларация също не е приложима към териториите на държавите-членки, където споменатият Договор не се прилага, и не

е в противоречие с такива актове или позиции, които могат да бъдат приети в Протокола от засегнатите държави-членки от името и в интерес на тези територии. В съответствие с разпоредбата, спомената по-горе, настоящата декларация уточнява компетенциите, които държавите-членки са прехвърлили на Общността по силата на Договорите, за проблемите, уредени с настоящия протокол. Обхватът и упражняването на такива компетенции от Общността са, поради тяхното естество, подложени на постоянно развитие, тъй като Общността продължава да приема нови разпоредби и регламенти и ще довършва или нанася поправки в настоящата декларация, в съответствие с член 21, параграф 3 от протокола.

Общността подчертава своята компетентност по проблемите, свързани с пресичане на външните граници на държавите-членки, с регулиращите стандарти и процедури за контрол на лица по тези граници, а така също с правилата за издаване на визи при престой за не повече от 3 месеца. Общността е също компетентна в областта на имиграционната политика относно условията на влизане и престой и мерките за борба срещу нелегалната имиграция и нелегалния престой, включително репатриране на нелегални резиденти. Освен това тя може да предприема мерки за осигуряване сътрудничество между съответните административни отдели в държавите-членки, както и между тези отдели и Комисията, по гореспоменатите проблеми. В тези области Общността е приела правила и регламенти и от тук следва, че където тя е направила това, единствено тя е в правото да влиза във външни взаимодействия с трети държави или с компетентни международни организации.

Освен това политиката на Общността, насочена към разширяване на сътрудничеството, допълва политиките, провеждани от държавите-членки, и включва разпоредби за превенция и борба срещу нелегалния трафик на мигранти.